

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โดย

นางนงนิภา ตูดยานนท์
นางสาวพรรณิภา แจ่มสุวรรณ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

โดย

นางนงนิภา ตูดยานนท์
นางสาวพรธนิภา แจ่มสุวรรณ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความหมายของวินัย.....	4
2.2 ประเภทของวินัย.....	5
2.3 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง.....	6
2.4 การเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง.....	7
2.5 ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของควมมีวินัยในตนเอง.....	7
2.6 ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง.....	8
2.7 ความอดทน.....	9
2.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	11
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3. วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย.....	21
3.2 ประชากร.....	22
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
3.4 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ปัจจัยด้านความมีวินัยของนักศึกษา.....	25
4.2 ปัจจัยด้านความขยันอดทนของนักศึกษา.....	27
4.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา.....	28
4.4 ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของความมีวินัย ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์.....	30
4.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านความมีวินัย ความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์.....	31
4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความมีวินัยและความขยันอดทนกับ ผลการเรียนวิชา AC 413 การทํานายการเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2....	32
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	35
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	45
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	46
ภาคผนวก ข ผลการเรียนรายวิชา AC413.....	48
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	50

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความมีวินัย.....	25
ของนักศึกษาที่เรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ	
2.1 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความขยันอดทน.....	27
ของนักศึกษาที่เรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ	
3.1 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	29
ของนักศึกษาที่เรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ	
4.1 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมของปัจจัยด้าน.....	31
ความมีวินัย ความขยันอดทน และแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	
5.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความมีวินัยกับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา.....	31
6.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	32
7.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความมีวินัยกับผลการเรียนของนักศึกษา.....	32
8.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับผลการเรียนของนักศึกษา.....	33

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้วิจัย	อาจารย์นงนิกา ตูลยานนท์ อาจารย์พรณิภา แจ่มสุวรรณ
สาขาวิชาที่ทำการวิจัย	วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนกับผลการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ ความมีวินัย ความขยันอดทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอนที่ลงทะเบียนวิชา AC413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน ผลการวิจัยพบว่า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนของกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนให้กิจกรรม ทำเป็นประจำ 3 คะแนน ทำบางครั้ง 2 คะแนน และไม่เคยทำ 1 คะแนน ให้ทราบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงต่างๆ ที่มีความแตกต่างของแต่ละปัจจัย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยชั้นเรียนเรื่อง ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอนคณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพร เทียงตระกูล ดร. เอกพล คงมา และ ดร. ศิริเดช คำสุพรหม ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ข้อคิดเห็นในการเขียนงานทางวิชาการและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง และขอขอบใจนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC413 ภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรเทียบโอน คณะบัญชี ที่ให้ความร่วมมือในการกรอแบบสอบถามในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยทำรายงานฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุคปัจจุบันสังคมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม การพัฒนานั้นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ด้านประกอบเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลัก คือ ทรัพยากรบุคคล ที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพต้องมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีสติปัญญาที่ดี มีวินัยในตนเอง มีความอดทน ขยันขันแข็งไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือปัญหาใด มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบสูง คุณสมบัติเหล่านี้ทุกอย่างรวมกันเรียกว่า การมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเยาวชนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ประโยชน์ของการมีวินัยนั้นจะทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิต และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

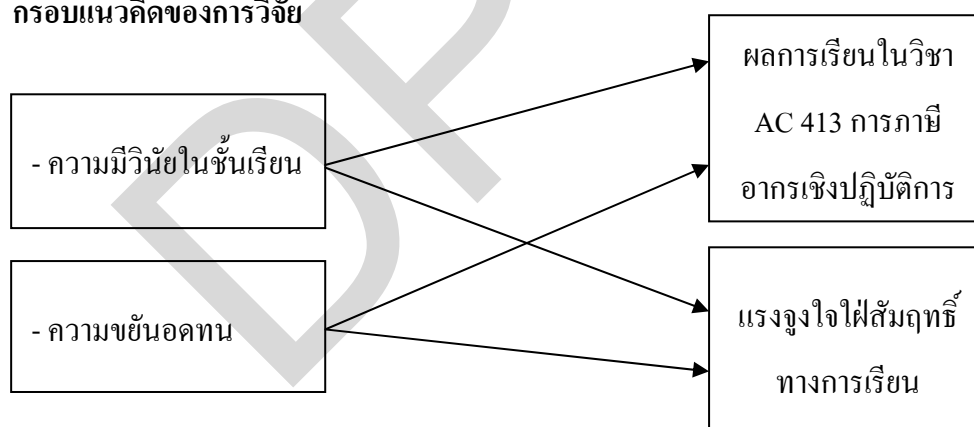
แผนพัฒนาอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 ในด้านนโยบายและมาตรการในการดำเนินงานข้อที่ 11 ระบุว่า การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ลึก รู้รอบและมีจิตสำนึกเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการพัฒนาหลักสูตรและมีกิจกรรมควบคู่กับการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ หากนักศึกษาเป็น ผู้ที่มีบทบาทในการที่จะออกไปรับใช้ประเทศชาติมีคุณธรรมและจริยธรรมเสื่อมลงย่อมก่อความเดือดร้อนให้แก่สังคมมากกว่าผู้ได้รับการศึกษาน้อย เพราะผู้ได้รับการศึกษาสูงย่อมได้รับ ประสพการณ์หลากหลายและมีความสามารถในการคิดสูงและวางแผนทำความเข้าใจได้ละเอียดกว่าส่ง ผลร้ายให้สังคมได้มากกว่า จากสภาพที่มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบไปสู่การวางแผนการศึกษา

วิชาการภาววิทยาการเชิงปฏิบัติการเป็นวิชาที่นักศึกษาต้องมีการฝึกปฏิบัติจริงด้านภาว วิทยารู้ถึงการเสียภาษีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ มีการวางแผนที่ดี คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการมีพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองของนักศึกษาที่สามารถควบคุมตนเองได้ ย่อมก่อให้เกิดความมี คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม เป็นผู้ที่มิละเมิดปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีด้านการ ภาววิทยาการ รับผิดชอบต่อตนเองได้ก็จะเกิดผลในการรับผิดชอบต่อสังคม ปฏิบัติตามกฎหมายและ ระเบียบของสรรพากรได้ จริยธรรมที่ดีย่อมมีพื้นฐานมาจากพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง จากความ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนกับผลการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ

1.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย

1. ความมีวินัย หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม
2. ความขยันอดทน หมายถึง การทำงานอย่างจริงจัง ไม่ปล่อยปละละเลย ไม่เกียจคร้าน และมีความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ ร่างกายให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ปัญหาต่าง ๆ ได้
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความมุ่งมั่นที่จะทำพฤติกรรมทางการเรียน ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

4. ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนสอบปลายภาควิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรเทียบโอนปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทียบโอนปีที่ 2 ที่เรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน
2. ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยในด้านวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อผลการเรียนภาควิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาเท่านั้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียนของนักศึกษาจะมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. เพื่อเป็นแนวทางในปลูกฝังด้านวินัยและด้านความขยันอดทนของนักศึกษาในห้องเรียน และนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้จัดลำดับหัวข้อที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาเสนอ ดังนี้

- 2.1 ความหมายของวินัย
- 2.2 ประเภทของวินัย
- 2.3 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
- 2.4 การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง
- 2.5 ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง
- 2.6 ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง
- 2.7 ความอดทน
- 2.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของวินัย

คำว่า วินัย หรือ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Discipline มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายลักษณะ อาทิ เช่น พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ ดังนี้ วินัย หมายความว่า ระเบียบ สำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นกฎระเบียบแบบแผน ข้อตกลงที่ สังคมกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข นอกจากนี้การให้นิยามของวินัย ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการใช้คำว่า วินัย ว่า มีความมุ่งหมายเพื่ออะไร เช่น ในด้านการศึกษา การให้คำนิยามของวินัย จะมีความหมายถึง พฤติกรรม ของครู ซึ่งมีเจตนาที่จะสร้างสรรค์และดำรงไว้ซึ่งเงื่อนไขที่มีความจำเป็นที่สุดในความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ในการเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้เรียน ซึ่งระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาได้กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตาม ถ้าฝ่าฝืนจะต้องมีการทำโทษ ตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ ทั้งนี้จากเอกสารการสอน

วิชาการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้สรุป ความหมายของวินัยได้เป็น 2 แนวทาง คือ

2.1.1 ความหมายในทางรูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติ หรือ แบบสำหรับคนในองค์กรในหมู่เหล่า หรือวงการแต่ละแห่ง โดยข้อปฏิบัติหรือแบบที่กำหนดไว้สำหรับสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ จะเรียกว่า วินัย อาทิเช่น วินัยทหาร วินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ ความหมายของวินัยในทางรูปธรรมสามารถนำไปใช้เป็นหลักในทางปฏิบัติได้ว่า

2.1.1.1 วินัยในองค์กรต่างๆ อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป การกระทำอย่างเดียวกันในองค์กร หนึ่งอาจจะไม่ถือว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นความผิด

2.1.1.2 ในการพิจารณาว่าการกระทำใดผิดวินัยหรือไม่ ต้องพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ผิดข้อปฏิบัติ หรือผิดแบบของสมาชิกในองค์กรนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดไว้ในข้อปฏิบัติ จะไม่ถือว่าเป็น ความผิด หรือในกรณีกลับกันถ้าหากมีข้อปฏิบัติกำหนดไว้และมีการฝ่าฝืนก็ถือว่าผิดข้อปฏิบัติ

2.1.1.3 ในการกำหนดระดับการลงโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาการกำหนดความหนักเบาของโทษ โดยแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์กร

2.1.2 ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็น การควบคุมตนเอง การยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำ หรือ การบังคับบัญชา การมีระเบียบและการอยู่ในแบบแผน

จากความหมายของวินัยในทางนามธรรม จะพบว่าโดยแท้จริงแล้ว วินัยที่ต้องการหาใช้ตัวข้อปฏิบัติ หรือตัวแบบแผนไม่ หากแต่วินัยที่ต้องการให้มี คือ การควบคุมตน การปฏิบัติตามข้อบังคับ การอยู่ในแบบแผน การปฏิบัติตามการนำ การปฏิบัติตามการบังคับบัญชา การมีระเบียบและลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงออกมาด้วยสิ่งที่มาจากพื้นฐานทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ การที่จะทำให้ทุกคนในองค์กรมีวินัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับพฤติกรรม ต้องพัฒนาจิตใจ ต้องนำต้องกำกับด้วย มิใช่มุ่งแต่จะพัฒนาหาทางกำหนดข้อปฏิบัติหรือระเบียบให้มีความครอบคลุมรัดกุมแต่เพียงอย่างเดียว หรือมุ่งแต่จะคอยลงโทษเมื่อมีสมาชิกในองค์กรคนใดคนหนึ่งกระทำการฝ่าฝืน ข้อปฏิบัติหรือระเบียบขององค์กร

2.2 ประเภทของวินัย

หลักสำคัญของวินัยมีไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั้นๆ ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติเดียวกัน ด้วยเหตุที่แต่ละคนต่างมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อม ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้สมาชิกใน

สังคมแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการมาอยู่ร่วมกันจึงอาจจะทำให้เกิดการกระทำตามความพึงพอใจของตนเอง ฉะนั้นการมีแนวทางปฏิบัติเดียวกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยภายในสังคมจึงได้มีการแบ่งประเภทของวินัยเป็น 4 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง
2. วินัยในห้องเรียน
3. วินัยในโรงเรียน
4. วินัยทางสังคม

แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว การแบ่งประเภทของวินัยโดยใช้เกณฑ์แหล่งที่มาของอำนาจที่ใช้ในการควบคุมพฤติกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.2.1 วินัยภายนอก หรือส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) วินัยที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการที่บุคคลใดประพฤติปฏิบัติตามที่ด้วยความเกรงกลัวอำนาจหรือการลงโทษ จึงเป็นการปฏิบัติตามที่บุคคลอยู่ในภาวะจำยอมจากการถูกควบคุม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามวินัย ซึ่งถูกกำหนด แต่ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้ว วินัยประเภทนี้จะตั้งกฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติไว้เป็นกลางๆ ดังนั้นทุกคนจึงสามารถประพฤติปฏิบัติตามได้

2.2.2 วินัยในตนเอง (Self - Discipline) หมายถึง แนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับ ควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และความวินัยในตนเอง จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการของตน โดยมิได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอก หากแต่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในของตัวบุคคลนั้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเกิดการเรียนรู้ว่าเป็นค่านิยมที่ดี ซึ่งสอดคล้องตาม กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของสังคม และไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนแก่ตนเอง และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีสิ่งเร้าจากปัจจัยภายนอกและภายใน ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างที่ตนหวังไว้

2.3 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

การที่บุคคลมีวินัยในตนเองย่อมหมายถึง บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมด้วยเหตุที่วินัยในตนเอง คือ ลักษณะที่มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางคุณธรรมและจริยธรรม จึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้ คือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจมีความอดทน มีความเป็นผู้นำ มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา

2.4 การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

หากต้องการที่จะปลูกฝังวินัยในตนเองควรที่จะเริ่มต้นในวัยเด็ก เพราะพฤติกรรมในช่วงวัยนี้จะ จัดอยู่ในประเภทพฤติกรรมที่ยังไม่มีทิศทางที่แน่นอน (Doubtful Behavior) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมจะ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และองค์ประกอบที่แวดล้อม ดังนั้น จึงง่ายต่อการปลูกฝังความมีวินัย และ กระบวนการที่เหมาะสมและได้ผลดีที่สุด คือ การถ่ายทอดทางสังคม การต้องการเสริมสร้างระบบการสร้างวินัยในตนเองที่ดี ไม่ควรมุ่งเน้นที่การลงโทษ อันเป็นวิถีทางที่จะส่งผลกระทบในทางลบเสียมากกว่า หากแต่การสร้างวินัยในตนเองที่ดีควรใช้แนวทางในการ ฝึกอบรม หรือให้ความรู้ ความเข้าใจมากกว่าโดยต้องทำความเข้าใจว่าเพราะเหตุใดจึงมีความต้องการ และความจำเป็นขององค์กรในการที่ต้องการขอความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร ในส่วนของความมีวินัยเพื่อจะได้ไปสู่จุดหมายร่วมกัน โดยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองมี 4 แนวทางดังนี้

2.4.1 เรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวินัยขององค์กรที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ว่ามีแนวทางปฏิบัติ หรือ ห้ามปฏิบัติอะไร อย่างไรบ้าง

2.4.2 ตำนึกในหน้าที่ว่า จะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างหรือต้องรักษาวินัยขององค์กร

2.4.3 ตระหนักถึงความสำคัญของวินัยว่า จะสร้างความเจริญ ความดีงามและความสำคัญให้แก่ทั้ง ตนเองและองค์กร

2.4.4 ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติในข้อห้ามอย่างเคร่งครัดกรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ ได้แนะแนวทางในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองไว้ ดังนี้

2.4.4.1 สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

2.4.4.2 ให้โอกาสเด็กที่จะริเริ่มทำกิจกรรมอย่างอิสระ

2.4.4.3 สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล

2.4.4.4 เปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง

2.4.4.5 แสดงความชื่นชมเมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง ให้กำลังใจและช่วยเหลือเด็กที่

2.4.4.6 ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้

2.4.4.7 ทบทวนสิ่งที่ได้กระทำ โดยการถามหรือกล่าวชมเชย

2.5 ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง

คุณค่าของวินัยนั้นช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่างๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึง กฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อบังคับ ในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึง กฎเกณฑ์ หรือระเบียบวินัยในตนเองด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกที่มีวินัยในตนเองมาก วินัยในสังคมนั้นก็อาจไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างมากนัก เพราะทุกคนในสังคมจะมีความรับผิดชอบสูงและสามารถ

ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างดี จุดมุ่งหมายของวินัยทั้งหลายนั้นมิใช่การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่ต้องการ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัย คือ เพื่อให้เด็กเกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง มิใช่จากสิ่งที่อยู่แวดล้อมหรือการบังคับบัญชา วินัยที่ดีเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวเองมากกว่าแรงบังคับจากภายนอก คือ ความมีวินัยในตนเอง ประโยชน์ความมีวินัยในตนเอง

- ช่วย让孩子มีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ช่วย让孩子มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง
- ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ
- ช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง
- ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน
- ช่วยส่งเสริมหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.6 ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเด็กเพราะช่วยต่อเติมความปรารถนาของเด็กให้เต็ม รวมทั้งให้เกิดการปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคมอย่างมีสุขบุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

- 2.6.1 มีความรับผิดชอบ
- 2.6.2 เชื้อมั่นในตนเอง
- 2.6.3 มีความรู้สึกผิดชอบ
- 2.6.4 ไม่กังวลใจ
- 2.6.5 มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
- 2.6.6 มีลักษณะความเป็นผู้นำ
- 2.6.7 มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล
- 2.6.8 กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
- 2.6.9 มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
- 2.6.10 มีความอดทน

2.7 ความอดทน

2.7.1 ความสำคัญและความหมาย

ความอดทนเป็นคุณธรรมสำคัญอย่างยิ่ง ในการขจัดกิเลส อาทิ ความโลภ ความโกรธ และความหลงให้หมดไปจากจิตใจของบุคคล ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสรรเสริญความอดทนว่าเป็นตบะอย่างยิ่ง มีเนื้อความปรากฏในโอวาทปาฏิโมกข์ว่า “ขันติคือความอดทนเป็นตบะอย่างยิ่ง” (มหาปทานสูตร ที.ม.13/24/55 มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2537) ความอดทน หมายถึงความเข้มแข็งของจิตใจ ในการที่จะละทิ้งความชั่ว กระทำแต่ความดี และทำจิตใจให้ผ่องใสอยู่เสมอ แม้จะกระทบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา (โครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน, 2527 : 451 ; พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, 2533 : 77,80 ; ปิ่น มุทุกันต์, 2535 : 178,462) ความอดทน แบ่งได้ 4 ประเภท คือ ความอดทนต่อความลำบากตรากตรำ ความอดทนต่อทุกขเวทนา ความอดทนต่อการกระทบกระทั่ง และความอดทนต่อความเย้ายวน (พระเผด็จ ทัดตชีโว, 2530 : 50 – 51; พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, 2533 : 81; ปิ่น มุทุกันต์, 2535 : 462 - 463)

ความอดทน คือ ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ และ ร่างกายให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยการ ฝึกฝน ความเพียรพยายามและที่สำคัญต้องมีความอดทนในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อ งานสิ่งนั้นจะได้ สำเร็จลุล่วง การฝึกความอดทนมีหลายอย่าง เช่น อดทนต่อความลำบาก อดทนต่อความทุกข์ อดทนต่อ ความเจ็บใจ อดทนต่ออำนาจกิเลส ฯลฯ การที่คนเราจะมีระเบียบวินัยได้ต้องอาศัยความอดทนในตัวเอง จึงนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่ดี ความอดทนจึงเป็นปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลเกิดวินัยขึ้น เช่น การเข้าแถวซื้ออาหาร อดทนในการทำงาน ต่างๆ อดทนและทำตามกฎของบ้านเมือง ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูง จะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวลต่ำ มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม

2.7.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มาของความอดทน

มีปรากฏในพระคัมภีร์ ที่มณิกาย ปาฏิภวรรคชื่อพระสูตรว่า “สิงคาลกสูตร” (สิงคาลกสูตร, ที.ปา. 16/198/87 – 88, มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2537) ซึ่งมีเนื้อความว่า การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเป็นคนดี หรือคนเลวนั้น นอกจากการฝึกฝนอบรมด้วยตนเองแล้วที่สำคัญย่อมเกิดจากการหล่อหลอมจากบุคคลรอบข้าง 6 กลุ่ม คือ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ บุตรและภรรยา รวมทั้งสามี มิตรสหาย ลูกน้องและผู้รับใช้ รวมถึงเจ้านาย และสมณะพราหมณ์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงพระภิกษุสงฆ์ กล่าวคือ หากกลุ่มบุคคลทั้ง 6 กลุ่มนี้ชักนำไปประพฤติดิ บุคคลย่อมประพฤติผิดตามไปด้วย แต่

ในทางกลับกัน หากกลุ่มบุคคลทั้ง 6 กลุ่ม ช่วยกันหล่อหลอมประทับประคองให้บุคคลประพาศิมีคุณธรรม บุคคลก็ย่อมเป็นคนดีมีคุณธรรมเช่นกัน

2.7.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปลูกฝังความอดทน

จากพระไตรปิฎกและทฤษฎีทางจิตวิทยาซึ่งประกอบด้วย ปฐมกัลยาณมิตตสูตร ปัญญาวิสุทธิสูตร ทฤษฎีกลุ่มอ้างอิง (Reference groups) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura's social learning theory) และทฤษฎีลดแรงขับ (Drive reduction theory) ปฐมกัลยาณมิตตสูตร เป็นพระสูตรที่กล่าวถึงคุณของการมีมิตรดีว่า ย่อมทำให้คุณธรรมต่างๆ ของบุคคลเจริญงอกงามยิ่งขึ้น (ปฐมกัลยาณมิตตสูตร, สัง.ม. 30/129/74, มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2537) ปัญญาวิสุทธิสูตร พระสูตรนี้เป็นพระสูตรที่กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้และการกล่อมเกลาทางศีลธรรม ประกอบด้วย 1) คบสัตบุรุษ 2) ฟังพระ สัทธรรม 3) ทำในใจโดยแยกกาย 4) ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม (ปัญญาวิสุทธิสูตรอัง.จตุก. 35/248/613, มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2537) ทฤษฎีกลุ่มอ้างอิง (Reference groups) กลุ่มที่แต่ละบุคคลยึดถือจะเป็นต้นแบบด้านทัศนคติ ค่านิยม และ ความประพฤติ (Sherif, 1963 อ้างใน Lindgren, 1993: 84) กล่าวคือ เมื่อบุคคลเกิดความประทับใจบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด ก็จะยึดถือบุคคล หรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นกลุ่มอ้างอิงของตน โดยตนเองจะลอกเลียนแบบทัศนคติ ค่านิยม และ/หรือความประพฤติจากกลุ่มอ้างอิงของตน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura's social learning theory) ทฤษฎีนี้มีใจความสำคัญว่า การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ของบุคคล เริ่มต้นจากการที่บุคคลนั้นมีความคาดหวังอยากจะทำให้ตนเองมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วจึงแสวงหาบุคคล กิจกรรม หรือเหตุการณ์ที่มีคุณสมบัติดังกล่าว เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ตนเอง เมื่อพบแล้วเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นต้นแบบ แล้วลอกเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งหากบุคคลได้รับกำลังใจหรือแรงเสริมจากการลอกเลียนแบบพฤติกรรม บุคคลนั้นก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป (Lindgren, 1993: 78) ทฤษฎีลดแรงขับ (Drive reduction theory) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดๆ ย่อมเกิดจากการมีสิ่งเร้า ให้บุคคลเกิดความต้องการ และความต้องการที่เกิดขึ้นนี้ จะเป็นแรงขับกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตอบสนอง เพื่อลดความต้องการที่เกิดขึ้น 9 (สุรางค์, 2541: 154 - 155) วิล โบว์เสวีวงศ์ (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2527 : 3 - 5) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่เยาวชนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย พบว่า การที่ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการปลูกฝังคุณธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะชาวญี่ปุ่นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

นอกจากนั้น ชาวญี่ปุ่นยังให้ความสำคัญกับการเป็นแบบอย่างที่ดี อย่างไรก็ตาม นอกจากการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือการมีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบแล้ว การศึกษาและ

ปฏิบัติตามหลักศาสนา อาทิ การไปวัดการศึกษารธรรมะ การรักษาศีล การนั่งสมาธิ ฯลฯ ต่างก็มีส่วนในการปลูกฝังศีลธรรมให้แก่บุคคลเช่นกัน ดังที่ ฉกาจ ช่วยโต (2521) วิจัยพบว่า ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมธรรมะในวัด มีทัศนคติที่ดีต่อคุณธรรมต่างๆ สูงกว่าก่อนฝึก โดยเฉพาะผู้ที่ห่างเหินศาสนา มาแต่เดิม และในปีต่อมา สุนทรี และสนธิ (2522) ก็ศึกษาพบว่า กลุ่มที่ไปวัดฟังธรรมบ่อย ย่อมให้ความสำคัญต่อค่านิยมเกี่ยวกับการมีหลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาเป็นที่พึงอย่างมาก ในขณะที่กลุ่มผู้ที่ไม่เคยไปวัดฟังธรรมเลย ให้ความสำคัญกับค่านิยมนี้ต่ำมาก ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ สมสุดา และคณะ (2543 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการปลูกฝังศีลธรรมด้วยการสอบปัญหาธรรมะ พบว่า เมื่อนักเรียน และครูที่เข้าร่วมโครงการได้อ่านหนังสือธรรมะที่ใช้ในการสอบแล้ว นักเรียนมีความสนใจธรรมะมาก และมีพฤติกรรมศีลธรรมมากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และครูที่เข้าร่วมโครงการก็มีความสนใจธรรมะมากขึ้นเช่นกันนอกจากนั้น ยังพบว่า พฤติกรรมทุศีลธรรมของครูที่เข้าร่วมโครงการลดลงในขณะที่พฤติกรรมศีลธรรมเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ

2.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างกระบวนการเรียน การทำกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นบุคคลที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมาย และเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง และสังคม

2.8.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

เดิมศักดิ์ คทวนิช (อ้างมาจากประยูรช ไทยธานี, 2550 : 128) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ไม่ว่างานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคนาน้อยเพียงใดบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งจะพยายามหาทางฟันฝ่าและเอาชนะปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้นกับตนในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถฟันฝ่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น ชอบทำงานที่ยากและท้าทายสลับซับซ้อนได้เป็นเวลานานๆ ชอบการแข่งขันและต้องการชัยชนะ มีความ

ทะเยอทะยานสูง ต้องการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีเป้าหมายที่เด่นชัดแน่นอน เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการเรียนรู้แบบ มีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้า มีระดับความคาดหวังสูง มีความอดทน และมานะบากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่างๆ และชอบทำอะไรด้วยตนเอง เป็นต้น

วรินทร์ยา ไชยลา (2550 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะมีคามมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะโดยหาวิธีการในการเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ

ภักพล นันทาวิราช (2551 : 12) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่ได้รับผลสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวางพยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการกระทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำได้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนเองตั้งไว้

McClelland และคนอื่นๆ (1953 : 110-111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จเป็นอย่างดีตามมาตรฐานที่ดีเลิศ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและพยายามทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น เมื่อประสบความสำเร็จจะรู้สึกสบายใจและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว

Herman (1970 : 353) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะประสบผลสำเร็จในการทำสิ่งที่ยาก และเอาชนะอุปสรรคเพื่อให้บรรลุมาตรฐานดียิ่ง มีความพยายามในการแข่งขันและเอาชนะผู้อื่น ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

Good (1977 : 375) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาและความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของการศึกษา

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่างๆ ที่จะแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

2.8.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.8.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland (พวงพันธ์ ยศสระ. 2542 : 33) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภทคือ

2.8.2.1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศความสบายใจประสบความสำเร็จและวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว

2.8.2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Motivation motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆ ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพองของคนอื่นจึงเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

2.8.2.1.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือบุคคลอื่นๆ ในสังคมทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความภาคภูมิใจหากทำอะไรได้เหนือกว่าคนอื่น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงเป็นผู้ที่มีความพยายามจะควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุถึงความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

McClelland เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่นๆ เพราะเขาเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีพฤติกรรมดังนี้ กล้าเสี่ยงพอสมควร มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบของตนเอง ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ มีการคาดการณ์ล่วงหน้า มีทักษะในการจัดระบบงาน

2.8.2.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray

Murray (ภักพล นันทาวิราช 2551 : 14) ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนั้นมีความต้องการเอาชนะและประสบผลสำเร็จ (Need for achievement) รวมอยู่ด้วยและเป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึง ความต้องการผลสัมฤทธิ์ (N-achievement) ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถมีพลังจิต (Will power) ที่จะเอาชนะอุปสรรคมุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

จะเห็นได้ว่าแนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวมีความสอดคล้อง และมีเนื้อหาเป็นทิศทางเดียวกัน ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภายในตนเองมีอยู่เป็นบุคลิกภาพหรือ

เกิดขึ้นตามสถานการณ์เร้าก็ตามจะทำให้เกิดแรงผลักดันในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ให้เกิดความสำเร็จได้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคเพียงใดก็ตาม บุคคลนั้นก็จะมุ่งมั่นที่จะทำตามแรงผลักดันที่มาจากจิตใจของตนเองนั้นต่อไป

2.8.3 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สตรังก์ โคว์ตระกูล (2544 : 124) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน

2. เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะสำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง

3. พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ย่อท้อจนถึงจุดหมายปลายทาง

4. เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว

5. ต้องการข้อมูลย้อนกลับของผลงานที่ทำ

แสงเดือน ทวีสิน (2545 : 81) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ และกลัวความล้มเหลว

2. มีความทะเยอทะยานสูง

3. ตั้งเป้าหมายสูง

4. มีความรับผิดชอบในการงานดี

5. มีความอดทนในการทำงาน

6. มีความสามารถที่แท้จริงของตนเอง

7. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

McClelland (1961 : 207-256) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate risk-taking) มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่ายๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากพอเหมาะสมกับความต้องการของตน และการทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จนั้นทำห้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวไม่สำเร็จหรือไม่เสี่ยงจนเกินไปทั้งๆ ที่จะทำไม่สำเร็จแต่ก็พึงโชค

2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณีแต่เอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองครุ่นคิดและจะทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญ ล่วงไป

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเองมิใช่หวังให้คนอื่นยกย่องต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้คนอื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้น อย่างนี้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of result decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนเองว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ และทราบผลการตัดสินใจหรือกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of result possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว เพราะเล็งเห็นเหตุการณ์ที่ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organization skill) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีทักษะในการจัดระบบงาน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

Herman (1970 : 353-363) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. ตั้งความหวังสูงว่าตนต้องประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามที่จะไปสู่สภาพทางสังคมที่สูงขึ้น
4. มีความอดทนในการทำงานที่ยากเป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กระทำอยู่พบกับอุปสรรค หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ
6. มีความรู้สึกที่เวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดยั้ง และจะผ่านไปอย่างรวดเร็วจึงควรรีบทำสิ่งต่างๆ ให้ทันเวลา
7. กำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. ในการเลือกเพื่อนร่วมงานจะเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. มีความสามารถที่จะทำงานของตนให้ดีที่สุด เพื่อต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น
10. พยายามทำสิ่งต่างๆ ของตนให้ดีเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคต่างๆ มีความมานะบากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา ชอบทำงานที่ยากและท้าทายสลับซับซ้อนได้

เป็นเวลานานๆ ชอบการแข่งขันและต้องการเอาชนะ มีความทะเยอทะยานสูงต้องการพัฒนาตนเอง อยู่ตลอดเวลา มีเป้าหมายที่เด่นชัดแน่นอนเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการเลียนแบบ มีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้า มีระดับความคาดหวังสูง และชอบทำอะไรด้วยตนเอง

2.8.4 แนวทางการสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนทักษะให้พัฒนาสูงขึ้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียน โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 105) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้เข้าใจความปรารถนาของตนเอง โดยการศึกษาด้วยตนเองและยอมรับความต้องการของบุคคลอื่นๆ ด้วย
2. สามารถเลือกจุดมุ่งหมายที่เป็นไปได้จริงๆ สำหรับตนเอง เป็นการสร้างจุดมุ่งหมายจากภายในตนเอง
3. พัฒนาการวางแผนงานให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง และมีการกระทำที่สามารถปฏิบัติให้ถึงจุดมุ่งหมายได้
4. ให้อำนาจที่เชื่อว่าเขาจะไปสู่จุดมุ่งหมายได้อย่างไรโดยเน้นให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง และดำเนินการตามแผนที่สามารถปฏิบัติได้

McClelland (1953 : 36-62) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ครูจะกระตุ้นให้นักเรียนมีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น ซึ่งมีวิธีการที่สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ควบคุมความยากง่ายของงาน เช่น ลดระดับความยากของงาน เพื่อให้นักเรียนลดความกลัวความล้มเหลว
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แก้ไขข้อผิดพลาดและปรับปรุงคะแนนได้
3. ให้นักเรียนเลือกงานในระดับความยากที่เขาพอใจ และเสริมแรงการเลือกงานในระดับยากปานกลาง
4. หลีกเลี่ยงงานที่สมบูรณ์แบบ หรืองานที่ไม่มีข้อผิดพลาดเลย

จากแนวทางการสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่าการสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการตอบสนองต่อการทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานต่างๆ นั้น และต้องเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคซึ่งเป็นตัวขัดขวาง ทำให้คนเราไม่ประสบความสำเร็จตามที่

ปรารถนาได้คงมาตรฐานอันดีเลิศที่ตนเองตั้งไว้ ดังนั้นผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตจึงควรเริ่มต้นด้วยการฝึกทักษะการฟัง การสำรวจหาสาเหตุ การวิเคราะห์เหตุการณ์ การลงมือกระทำ รวมไปถึงการระบупลังความสามารถที่มีอยู่ ทั้งที่เคยใช้ ใช้น้อยหรือไม่เคยใช้ เพื่อสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรู้ เนื่องจากผู้ที่สามารถสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้สูงจะมองเห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น และสามารถเติบโตในสังคมต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้สนใจทำวิจัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการเรียน ได้ดังต่อไปนี้

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

สุริยา เหลาธรรม (2546 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 262 คน ซึ่งสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใน ครั้งนี้ มีดังนี้ (1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว (2) แบบสอบถามวัดการปฏิบัติตนที่แสดงถึงความมี วินัยระดับมัธยมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น .85 (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู มีค่าความเชื่อมั่น .80 (4) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น .84

ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ (2547 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักศึกษาที่แบ่งตามชั้นปี และเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมวินัยในตนเองในแต่ละชั้นปีและระหว่างเพศ ขนาดตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 304 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม และแบบวัดพฤติกรรมวินัยในตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีผลการวิจัยพบว่า 1) เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมในตนเองมีความสัมพันธ์

ทางบวกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกชั้นปี โดยพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ($r = 0.675$) 2) นักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงมีพฤติกรรมวินัยในตนเองแตกต่างกับนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำ โดยนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมในตนเองมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่สูงมีเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกับนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำ โดยนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 4 มีเหตุผลเชิงจริยธรรมมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมวินัยในตนเองมากกว่านักศึกษาชาย 5) นักศึกษาชายและหญิงมีเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยนักศึกษาหญิงมีเหตุผลเชิงจริยธรรมมากกว่านักศึกษาชาย

ภักพล นันดาวิราช (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ ทศนคติต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจภายในคนที่พยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ ทศนคติต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจภายในคนกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์ระหว่างแรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ ทศนคติต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจภายในคนต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า แรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ ทศนคติต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจภายในคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายโดยที่แรงงูใจไฟลัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .25 และความเชื่ออำนาจภายในคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .30 แรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ และความเชื่ออำนาจภายในคนสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถพยากรณ์และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .280 ส่วนความเชื่ออำนาจภายในคนมีอำนาจพยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถพยากรณ์และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ .134

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Myers (1965 : 355-363) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูใจไฟลัมฤทธิ์ สมรรถภาพสมอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 524 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ Thematic apperception test ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางสมองในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

Russell (1969 : 263-266) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบ California achievement test วัดผลสัมฤทธิ์ประกอบไปด้วย 3 แบบทดสอบย่อย คือ วัดความสามารถทางการอ่าน เลขคณิต และภาษา และใช้แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแบบประเมินค่าตนเอง 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Raffini (1970 : 1085A) ได้ทำการศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำในกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ทั้งชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Song (1970 : 2571A) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้านเกษตรกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนด้านเกษตรกรรมในเกาหลีใต้ จำนวน 1,460 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะส่งเสริมให้บุคคลมีผลงานเด่นในกิจกรรมเกษตร และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในทุกวิชาที่เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Brown (1996 : 3411A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับระดับสติปัญญา ความถนัดทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาจากกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยมอนทานา จำนวน 100 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มี 33 คน มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า 3.00 กลุ่มที่ 2 มี 34 คน มีเกรดเฉลี่ย 2.00-2.99 กลุ่มที่ 3 มี 33 มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จากการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ความถนัดทางการเรียน และสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยด้วย

Frust (1999 : 927-933) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวน 228 คน เป็นชาย 136 คน หญิง 92 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม ตามคะแนนความสามารถทางภาษา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อคิดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี ส่วนความ

สัมฤทธิ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความสามารถทุกๆ ไป ในด้านภาษาปรากฏว่า กลุ่มกลางมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ในฐานะผู้วิจัยประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนและเป็นส่วนที่สำคัญที่จะช่วยสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะพัฒนาและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน เพื่อเป็นการให้ความสำคัญกับทางด้านจิตใจของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดียิ่งขึ้นไปด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้วิจัยขอเสนอตัวแปรสำหรับการวิจัย ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบความเชื่อถือ และการทดสอบความเที่ยงตรง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ผู้วิจัย ได้กำหนดรูปแบบของการศึกษา ในลักษณะของการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้มีโอกาสประชุมสัมมนาทางนักวิชาการ และผู้บริหาร ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้สามารถนำมาวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้นำรูปแบบการวิจัยที่ได้จากการค้นคว้ามาดำเนินการตามลำดับขั้นตอน 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวางแผนการวิจัย โดยระบุปัญหา เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดรูปแบบการวิจัย การจัดเตรียมเครื่องมือวัดตัวแปรต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจข้อมูลจากเอกสารในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยพยายามรวบรวมตัวแปรที่สำคัญ เพื่อที่จะตรวจสอบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเพื่อสร้างเป็นตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปรดังกล่าว โดยขั้นตอนนี้จะเริ่มดำเนินการไปพร้อมๆกับการวางแผนการวิจัย และได้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยแล้ว

ขั้นตอนที่ 3 การสร้าง ทดสอบ และแก้ไขแบบสอบถาม การศึกษาประชากร ในขั้นตอนนี้ได้อยู่ภายใต้การแนะนำและควบคุมของกรรมการที่ปรึกษางานวิจัย โดยเริ่มดำเนินการและเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลในเดือน 13 มีนาคม 2554 จนถึงวันที่ 13 เมษายน 2554

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลผลข้อมูล ลงรหัส และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ หมายความว่า การทดสอบฐานทางสถิติ การทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อถือของมาตรวัด ที่ได้จากการแก้ไขแล้ว โดยขั้นนี้เริ่มดำเนินการในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นที่ 4 มาตีความผลของการวิเคราะห์ข้อมูล การหาข้อสรุป และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือ (Jigsaw) ในขั้นนี้ ได้ดำเนินการในเดือนเมษายน พ.ศ. 2554

ขั้นตอนที่ 6 เป็นการเขียนรายงานการวิจัย พร้อมทั้งเสนอรายงานดังกล่าวแก่กรรมการ ที่ปรึกษา โดยให้กรรมการทุกท่านอ่านและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงรายงานดังกล่าว เพื่อที่จะ จัดพิมพ์เป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป ในขั้นตอนนี้จะดำเนินการในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร เทียบโอน 4 ปี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา ปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การ ภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตด้วยแบบสอบถามที่นำมาใช้นั้น พัฒนามาจากนักวิชาการหรือแนวความคิดเกี่ยวกับ ความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และจะต้องมีการนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ด้วยเครื่องมือสำหรับการ วิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความมีวินัยในห้องเรียน 9 ข้อ
2. ความขยันอดทน 7 ข้อ
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 10 ข้อ

ซึ่งแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วนจะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale)

คือ

กิจกรรม	ระดับคะแนน
ทำประจำ	3
ทำบางครั้ง	2
ไม่เคยทำ	1

การแปลความหมาย

ความหมาย	ช่วงคะแนน	ระดับกิจกรรม
ทำประจำ	2.33 - 3.00	สูง
ทำบางครั้ง	1.67 - 2.32	ปานกลาง
ไม่เคยทำ	1.00 - 1.66	ต่ำ

3.4 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสารงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรตามแผนการสอน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ

3.4.2 สร้างแบบสอบถาม โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการควบคุมงานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา สำนวนภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.4.4 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1954, p. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.80 จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นสูงพอที่จะยอมรับได้ สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูล โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนแล้วไปดำเนินการลงรหัสและทำการบันทึกลงในสื่อที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค่าทางสถิติต่อไป

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์มาช่วยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้มี ดังต่อไปนี้

3.7.1 ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum X_i}{N} \quad \text{เมื่อ } X_i \text{ คือ ข้อมูลตัวที่ } i = 1, \dots, N$$

3.7.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (S.D.)

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

3.7.3 ร้อยละ

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N} \times 100 \quad \text{เมื่อ } R \text{ คือ อัตราส่วนของมูลค่าที่ต้องการ}$$

N คือ จำนวนเต็มส่วนของมูลค่านั้น

3.7.4 หาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ทางด้วยสถิติ Crosstabs Table

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ทางสถิติตามลำดับ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความมีวินัยของนักศึกษา
2. ปัจจัยด้านความขยันอดทนของนักศึกษา
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
4. ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของความมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านความมีวินัย ความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความมีวินัยและความขยันอดทนกับผลการเรียนของวิชา นักศึกษา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน

4.1 ปัจจัยด้านความมีวินัยของนักศึกษา

ตารางที่ 1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความมีวินัยของนักศึกษาที่เรียน

วิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ (N = 72 คน)

ข้อความ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. ในการเรียนแต่ละวิชา นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	18 (25.0)	51 (70.8)	3 (4.2)	2.21	0.50
2. นักศึกษามักคุยเรื่องอื่นกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังสอน	0 (0.0)	56 (77.8)	16 (22.2)	1.78	0.41

ข้อความ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
3. นักศึกษาส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่อาจารย์กำหนด	62 (86.1)	7 (9.7)	3 (4.2)	2.82	0.48
4. ในระหว่างการสอบนักศึกษามักแอบดูข้อสอบเพื่อน หากทำข้อสอบไม่ได้	15 (20.8)	55 (76.4)	2 (2.8)	2.18	0.45
5. นักศึกษาแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน	1 (1.4)	28 (38.9)	43 (59.7)	1.42	0.52
6. นักศึกษาเล่นกับเพื่อนขณะที่อาจารย์สอน	7 (9.7)	46 (63.9)	19 (26.4)	1.83	0.58
7. นักศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูนขณะที่อาจารย์สอน	2 (2.8)	6 (8.3)	64 (88.9)	1.14	0.42
8. นักศึกษามักจะลอกการบ้านเพื่อน	7 (9.7)	49 (68.1)	16 (22.2)	1.88	0.55
9. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นักศึกษาจะถามอาจารย์	5 (6.9)	53 (73.6)	14 (19.4)	1.88	0.50

จากตารางที่ 1 ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนของนักศึกษา พบว่า

1. ในการเรียนรู้แต่ละวิชา นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8
2. นักศึกษามักคุยเรื่องอื่น กับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังสอนทำเป็นบางครั้งจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8
3. นักศึกษาส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่อาจารย์กำหนด ทำเป็นประจำจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1
4. ในระหว่างการสอบนักศึกษามักแอบดูข้อสอบเพื่อน หากทำข้อสอบไม่ได้ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4
5. นักศึกษาแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ไม่เคยทำจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9

6. นักศึกษาเล่นกับเพื่อนขณะที่อาจารย์สอน ทำเป็นบางครั้งจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9
7. นักศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่อาจารย์สอน ไม่เคยทำจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9
8. นักศึกษามักจะลอกการบ้านเพื่อน ทำเป็นบางครั้งจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1
- รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2
9. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นักศึกษาจะถามอาจารย์ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ตามลำดับ

4.2 ปัจจัยด้านความขยันอดทนของนักศึกษา

ตารางที่ 2 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความขยันอดทนของนักศึกษาที่เรียน

วิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ (N = 72 คน)

ข้อความ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
10. นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จก่อนออกไปทำกิจกรรมอื่น	15 (20.8)	49 (68.1)	8 (11.1)	2.10	0.56
11. นักศึกษาชอบที่จะหลีกเลี่ยงงานที่อาจารย์ได้มอบหมาย	51 (70.8)	19 (26.4)	2 (2.8)	2.68	0.52
12. นักศึกษามักจะมีมีความอดทนในการทำการบ้าน	25 (34.7)	45 (62.5)	2 (2.8)	2.32	0.52
13. นักศึกษาจะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องทำการทดลองแต่ละครั้ง	27 (37.5)	45 (62.5)	0 (0.0)	2.38	0.48
14. เวลาใกล้สอบ นักศึกษาดูหนังสือเอง โดยที่ไม่ต้องมีใครมาบังคับ	60 (83.3)	12 (16.7)	0 (0.0)	2.83	0.37
15. เมื่อนักศึกษาทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	34 (47.2)	36 (50.0)	2 (2.8)	2.44	0.55
16. เมื่อมีการแข่งขัน นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มความสามารถเพราะต้องการเป็นผู้ชนะ	20 (27.8)	46 (63.9)	6 (8.3)	2.19	0.57

จากตารางที่ 2 ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนของนักศึกษา พบว่า

10. นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จก่อนออกไปทำกิจกรรมอื่น ทำเป็นบางครั้งจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8
11. นักศึกษาชอบที่จะหลีกเลี่ยงงานที่อาจารย์ได้มอบหมาย ไม่เคยทำจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4
12. นักศึกษามักจะมีมีความอดทนในการทำการบ้านทำเป็นบางครั้งจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7
13. นักศึกษาจะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องการทดลองแต่ละครั้งนักศึกษาจะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องการทดลองแต่ละครั้ง ทำเป็นบางครั้งจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5
14. เวลาใกล้สอบ นักศึกษาดูหนังสือเอง โดยที่ไม่ต้องมีใครมาบังคับ ทำเป็นประจำ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3
15. เมื่อนักศึกษาทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2
16. เมื่อมีการแข่งขัน นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มความสามารถเพราะต้องการเป็นผู้ชนะ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ตามลำดับ

4.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ที่เรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ (N = 72 คน)

ข้อความ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
17. นักศึกษาคิดเสมอว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการศึกษา	61 (84.7)	11 (15.3)	0 (0.0)	2.85	0.36
18. นักศึกษาทุ่มเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี	39 (54.2)	33 (45.8)	0 (0.0)	2.54	0.50

ข้อความ	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
19. นักศึกษาปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”	45 (62.5)	27 (37.5)	0 (0.0)	2.63	0.48
20. นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบแต่ละวิชา	60 (83.3)	12 (16.7)	0 (0.0)	2.83	0.37
21. นักศึกษามุ่งที่จะเรียนให้ดีที่สุด จึงเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก	24 (33.3)	39 (54.2)	9 (12.5)	2.21	0.64
22. นักศึกษามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้อันดับที่ดีที่สุดอย่างที่ตั้งใจไว้	48 (66.7)	23 (31.9)	1 (1.4)	2.65	0.50
23. นักศึกษาใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น หากผลการเรียนไม่ดี	51 (70.8)	20 (27.8)	1 (1.4)	2.69	0.49
24. ในบทเรียนที่ยากๆ นักศึกษาจะอ่านซ้ำหลายๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป	33 (45.8)	34 (47.2)	5 (6.9)	2.39	0.61
25. นักศึกษาพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรือตำราในห้องสมุดเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	15 (20.8)	47 (65.3)	10 (13.9)	2.07	0.58
26. นักศึกษาพยายามค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตหรือฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้	27 (37.5)	44 (61.1)	1 (1.4)	2.36	0.51

จากตารางที่ 3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พบว่า

17. นักศึกษาคิดเสมอว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำเป็นประจำจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

18. นักศึกษาทุ่มเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักศึกษาทุ่มเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี ทำเป็นประจำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

19. นักศึกษาปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ทำเป็นประจำจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

20. นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบแต่ละวิชา ทำเป็นประจำจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

21. นักศึกษามุ่งที่จะเรียนให้ดีที่สุด จึงเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก ทำเป็นประจำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

22. นักศึกษามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้อันดับดีที่สุด อย่างที่ตั้งใจไว้ ทำเป็นประจำจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9

23. นักศึกษาใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น หากผลการเรียนไม่ดี ทำเป็นประจำจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

24. ในบทเรียนที่ยากๆ นักศึกษาจะอ่านซ้ำหลายๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป ทำเป็นประจำจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 มาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

25. นักศึกษาพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรือตำราในห้องสมุดเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ทำเป็นบางครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

26. นักศึกษาพยายามค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตหรือฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้ ทำเป็นบางครั้ง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

4.4 ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของควมมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมของปัจจัยด้านควมมีวินัย

ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (N = 72 คน)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับกิจกรรม
ความมีวินัยในห้องเรียน	1.90	0.20	ปานกลาง
ความขยันอดทน	2.42	0.23	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.52	0.30	สูง
รวมทั้ง 3 ด้าน	2.28	0.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนของกิจกรรมของปัจจัยในแต่ละด้าน โดยรวมทำให้ทราบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนและความขยันอดทนอยู่ในระดับปานกลาง

4.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านความมีวินัย ความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความมีวินัยกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (N = 72)

ระดับกิจกรรมด้านความมีวินัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ต่ำ	3	2.56
ปานกลาง	65	2.54
สูง	4	2.52

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาแยกตามระดับของกิจกรรม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนที่ต่างกันจะไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงทุกระดับ

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (N = 72)

ระดับกิจกรรมด้านความขยันอดทน	จำนวน	ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ต่ำ	-	-
ปานกลาง	52	2.46
สูง	20	2.68

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาแยกตามระดับของกิจกรรม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความขยันอดทนที่ต่างกันจะไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงทุกระดับ

4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความมีวินัยและความขยันอดทนกับผลการเรียนวิชา

AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความมีวินัยกับผลการเรียนของนักศึกษา (N = 72)

เกรด	ปัจจัยด้านความมีวินัย			ผลรวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
C	1 (1.4%)	1 (1.4%)	-	2 (2.8%)
C+	2 (2.8%)	10 (13.9%)	1 (1.4%)	13 (18.1%)
B	-	17 (23.6%)	-	17 (23.6%)
B+	-	19 (26.4%)	3 (4.2%)	22 (30.6%)
A	-	18 (25.0%)	-	18 (25.0%)
รวม	3 (4.2%)	65 (90.3%)	4 (5.6%)	72 (100%)

จากตารางที่ 7 นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า นักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำ จำนวน 3 คนจะได้เกรด C และ C+ ส่วนนักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนปานกลาง จำนวน 65 คนจะได้เกรด A,B+,B,C+ และ C ทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนสูง จำนวน 4 คน จะได้เกรด B+ และ C+ แสดงว่า ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียน ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับผลการเรียนของนักศึกษา (N = 72)

เกรด	ปัจจัยด้านความความขยันอดทน			ผลรวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
C	-	2 (2.8%)	-	2 (2.8%)
C+	-	8 (11.1%)	5 (6.9%)	13 (18.1%)
B	-	12 (16.7%)	5 (6.9%)	17 (23.6%)
B+	-	17 (23.6%)	5 (6.9%)	22 (30.6%)
A	-	15 (18.1%)	5 (6.9%)	18 (25.0%)
รวม	-	52 (72.2%)	20 (27.8%)	72 (100%)

จากตารางที่ 8 นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า นักศึกษาที่มีความอดทนปานกลาง จำนวน 52 คน จะได้เกรด A,B+,B,C+ และ C ส่วนนักศึกษาที่มีความอดทนสูง จำนวน 20 คนจะได้เกรด A,B+,B, และ C+ แสดงว่า ปัจจัยด้านความอดทน ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

สรุปจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนของกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนให้กิจกรรม ทำเป็นประจำ 3 คะแนน ทำบางครั้ง 2 คะแนน และไม่เคยทำ 1 คะแนน ให้ทราบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงต่างๆ ที่มีความแตกต่างของแต่ละปัจจัย

ทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีความมีวินัยในห้องเรียน และความอดทนที่ต่างกัน จะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ฉะนั้นจากสมมติฐานที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียน ต่างกัน จะมีผลต่อผลการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ Crosstabs Table พบว่า นักศึกษาที่มีความมีวินัยในห้องเรียน และความอดทนที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการแตกต่างกัน เราจึงต้องยอมรับสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในเรื่อง ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยขอสรุปผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ

5.1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความมีวินัยในห้องเรียนและด้านความขยันอดทนทางการเรียนในห้องเรียนกับผลการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียนต่างกัน จะมีผลต่อการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ แตกต่างกัน

5.3 ตัวแปรของการวิจัย

ตัวอิสระ คือ ความมีวินัยในชั้นเรียน ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความมีวินัย และด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แบบสอบถามที่นำมาใช้นั้น พัฒนามาจากนักวิชาการหรือ แนวความคิด

1. ความมีวินัยในห้องเรียน 9 ข้อ
2. ความขยันอดทน 7 ข้อ
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 10 ข้อ

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน

5.6 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยความมีวินัยในห้องเรียน ความอดทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การบัญชีภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 72 คน สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.6.1 ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนของนักศึกษา

1. ในการเรียนแต่ละวิชา นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8
2. นักศึกษามักคุยเรื่องอื่น กับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังสอนทำเป็นบางครั้งจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8
3. นักศึกษาส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่อาจารย์กำหนด ทำเป็นประจำจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1
4. ในระหว่างการสอบนักศึกษามักแอบดูข้อสอบเพื่อน หากทำข้อสอบไม่ได้ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4
5. นักศึกษาแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน ไม่เคยทำจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9
6. นักศึกษาเล่นกับเพื่อนขณะที่อาจารย์สอน ทำเป็นบางครั้งจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9

7. นักศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่อาจารย์สอน ไม่เคยทำจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9

8. นักศึกษามักจะลอกการบ้านเพื่อน ทำเป็นบางครั้งจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

9. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นักศึกษาจะถามอาจารย์ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาทำเป็นบางครั้งจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ตามลำดับ

5.6.2 ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนของนักศึกษา

10. นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จก่อนออกไปทำกิจกรรมอื่น ทำเป็นบางครั้งจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

11. นักศึกษาชอบที่จะหลีกเลี่ยงงานที่อาจารย์ได้มอบหมาย ไม่เคยทำจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

12. นักศึกษามักจะมีความอดทนในการทำการบ้านทำเป็นบางครั้งจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7

13. นักศึกษาจะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องทำการทดลองแต่ละครั้งนักศึกษาก็จะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องทำการทดลองแต่ละครั้ง ทำเป็นบางครั้งจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

14. เวลาใกล้สอบ นักศึกษาดูหนังสือเอง โดยที่ไม่ต้องมีใครมาบังคับ ทำเป็นประจำจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3

15. เมื่อนักศึกษาทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ ทำเป็นบางครั้งจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

16. เมื่อมีการแข่งขัน นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มความสามารถเพราะต้องการเป็นผู้นำ

ทำเป็นบางครั้งจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ตามลำดับ

5.6.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

17. นักศึกษาคิดเสมอว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำเป็นประจำจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

18. นักศึกษาทุ่มเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักศึกษาทุ่มเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี ทำเป็นประจำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8

19. นักศึกษาปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ทำเป็นประจำจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

20. นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบแต่ละวิชา ทำเป็นประจำจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

21. นักศึกษามุ่งที่จะเรียนให้ดีที่สุด จึงเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก ทำเป็นประจำจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

22. นักศึกษามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ดีที่สุด อย่างที่ตั้งใจไว้ ทำเป็นประจำจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9

23. นักศึกษาใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น หากผลการเรียนไม่ดี ทำเป็นประจำจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

24. ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักศึกษาจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป ทำเป็นประจำจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 มาทำเป็นบางครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2

25. นักศึกษาพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรือตำราในห้องสมุดเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ทำเป็นบางครั้ง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาทำเป็นประจำจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

26. นักศึกษาพยายามค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตหรือฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ในการเรียนได้ ทำเป็นบางครั้ง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาทำเป็นประจำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

5.6.4 ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของควมมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการวิเคราะห์คะแนนของกิจกรรมของปัจจัยในแต่ละด้านโดยรวมทำให้ทราบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการ

5.6.5 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านความมีวินัย ความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาแยกตามระดับของกิจกรรมกล่าวคือ นักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนที่ต่างกันจะไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนอยู่ในระดับสูงทุกระดับ

ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาแยกตามระดับของกิจกรรมกล่าวคือ นักศึกษาที่มีความขยันอดทนที่ต่างกันจะไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนอยู่ในระดับสูงทุกระดับ

5.6.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความมีวินัยและความขยันอดทนกับผลการเรียนวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

ด้านความมีวินัยในห้องเรียน

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า นักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำ จำนวน 3 คนจะได้เกรด C และ C+ ส่วนนักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนปานกลาง จำนวน 65 คนจะได้เกรด A,B+,B,C+ และ C ทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีวินัยในห้องเรียนสูง จำนวน 4 คน จะได้เกรด B+ และ C+ แสดงว่า ปัจจัยด้านความมีวินัยในห้องเรียนส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา

ด้านความขยันอดทน

ผลการเปรียบเทียบคะแนนด้านความขยันอดทนกับผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า นักศึกษาที่มีความอดทนปานกลาง จำนวน 52 คน

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนของกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความมีวินัยในห้องเรียน ด้านความขยันอดทน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนให้กิจกรรม ทำเป็นประจำ 3 คะแนน ทำบางครั้ง 2 คะแนน และไม่เคยทำ 1 คะแนน ให้ทราบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงทั้งๆ ที่มีความแตกต่างของแต่ละปัจจัย

ทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีความมีวินัยในห้องเรียน และความอดทนที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการ ฉะนั้นจากสมมติฐานที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียน ต่างกัน จะมีผลต่อการเรียนในวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการ แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ Crosstabs Table พบว่า นักศึกษาที่มีความมีวินัยในห้องเรียน และความอดทนที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการแตกต่างกัน เราจึงต้องยอมรับสมมติฐานการวิจัย

5.7 อภิปรายผล

จากสมมติฐานของการวิจัยที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียนต่างกัน จะมีผลต่อการเรียนในวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการ แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมา พบว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยด้านวินัย และด้านความขยันอดทนในห้องเรียนต่างกัน จะมีผลต่อการเรียนในวิชา AC 413 การภาชิอกรเชิงปฏิบัติการ แตกต่างกัน เราจึงยอมรับสมมติฐานดังกล่าว เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยร้อยละพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวินัย และมีความอดทนในการเรียนสูงจึงส่งผลให้นักศึกษาเหล่านี้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland ที่บอกถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate risk-taking) มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่ายๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากพอเหมาะสมกับความต้องการของตน และการทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จนั้นทำหัดตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยง เพราะกลัวไม่สำเร็จหรือไม่เสี่ยงจนเกินไปทั้งๆ ที่จะทำให้ไม่สำเร็จแต่ก็พึงโชค

2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณีแต่เอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายด้วยความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองครุ่นคิดและจะทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญ ลุล่วงไป

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเองมิใช่หวังให้คนอื่นยกย่องต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นไม่ชอบให้คนอื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้น อย่างนี้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of result decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนเองว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ และทราบผลการตัดสินใจหรือกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of result possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว เพราะเล็งเห็นเหตุการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organization skill) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีทักษะในการจัดระบบงาน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

ฉะนั้น อาจารย์ผู้สอนควรมีการอบรมชี้แจงให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของควมมีวินัย ความขยันอดทน และความรับผิดชอบต่อการเรียนต้องกระทำอย่างเต็มที่ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ควรยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ

5.8 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. อาจารย์ผู้สอนควรมีการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาที่สนองตอบในขณะที่ทำการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาให้ผู้เรียนรู้ถึงคุณค่า และประโยชน์ของการมีวินัย ความขยันอดทนทางการเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูงยิ่งขึ้น

2. จากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ความมีวินัย ความขยันอดทน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อผลการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยนำเอาแนวคิดของ McClelland มาเป็นแนวทางในการนำไปใช้

3. จากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน ส่งผลทำให้มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนควรปลูกฝัง และเสริมสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา AC 413 การภาษีอการเชิงปฏิบัติการที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ. (2544). ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำริญ เทียมธรรม.(2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉกาจ ช่วยโต. การศึกษาผลของการฝึกอบรมตามโครงการจริยธรรมสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยครู สงขลา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุตีกร ธนาวัฒนากร. (2543). การศึกษาบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประยุทธ์ ไทยธานี.(2550). จิตวิทยาการศึกษา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คลังนานาวิทยา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.
- พรรณี ข. เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- พวงพันธ์ ยศสระ. (2542). การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพราพรรณ เป็ลยง. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- ภักพล นันทาวิราช. (2551). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการออกกำลังกาย และความเชื่ออำนาจภายใน คนที่พยาการณ์พฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภิเชก ศรีสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายข่าวโทรทัศน์ ช่อง 9 องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณฐิยา ไชยลา. (2550). การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบการเรียนรู้ต่างกัน . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไล โบว์เสริมวงศ์. (2522). ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก บุญประกอบ. (2546). ผลของวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดจันทนาราม จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สืบศักดิ์ มีพวงพันธ์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพึงพอใจในการใช้บริการของสมาชิกสนามกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยสุรนารี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธิดา เกตุแก้ว. (2547). ผลของการใช้กระบวนการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรี และสนิท. (2522). ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมสุดา ผู้พัฒน์ และคณะ. (2543). รายงานผลการวิจัยผลกระทบของโครงการปลูกฝังศีลธรรมด้วยการสอบปัญหาธรรมะ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อารี พันธุ์ณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.

ภาษาต่างประเทศ

Brown, William Thomas. (1996, April). Consideration of five aptitude and achievement factor in successful male undergraduate students at the university of Montana. **Dissertation Abstracts International** . 29 : 3411A.

Abstracts International . 29 : 3411A.

Frust, Edward J. (1999, December). **Validity of some object scales of motivation for predicting Academic achievement.** Educational and Psychological Measurement. 36(4) : 927-933.

Good, Carter V. (1973). **Dictionary of education.** New York : McGraw-Hill. Herman, Herbert

J.M. (1970, August). **A questionnaire measure of achievement motivation.** Journal of Applied Psychology. 54(2) : 353-363.

McClelland, David C. and others. (1953). **The achievement motive.** New York : Applaton-century Croffs.

McClelland, David C. (1953). **The achievement society** New York : The Free.

_____. (1961). **Motivating economic achievement.** New York : The Free.

Myers, Albert E. (1965, July). **Risk taking and academic success and their relation to an object Measure Of The achievement motive.** Educational and Psychology Measurement. 25(2) : 355-363.

Russell, Lavan L. (1969, March). **Motivation for school achievement : Measurement and validity.** Journal of Educational Research. 62(9) : 263-266.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม “ปัจจัยด้านความมีวินัยและด้านความขยันอดทนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน
วิชา AC 413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรเทียบโอน คณะการบัญชี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์”

ข้อ	คำถาม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1.	ในการเรียนแต่ละวิชา นักศึกษามักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ			
2.	นักศึกษามักคุยเรื่องอื่น กับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังสอน			
3.	นักศึกษาส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่อาจารย์กำหนด			
4.	ในระหว่างการสอบนักศึกษามักแอบดูข้อสอบเพื่อน หากทำข้อสอบไม่ได้			
5.	นักศึกษาแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน			
6.	นักศึกษาเล่นกับเพื่อนขณะที่อาจารย์สอน			
7.	นักศึกษาอ่านหนังสือการ์ตูน ขณะที่อาจารย์สอน			
8.	นักศึกษามักจะลอกการบ้านเพื่อน			
9.	เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน นักศึกษาจะถามอาจารย์			
10.	นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จก่อนออกไปทำกิจกรรมอื่น			
11.	นักศึกษาชอบที่จะหลีกเลี่ยงงานที่อาจารย์ได้มอบหมาย			
12.	นักศึกษามักจะมีความอดทนในการทำกาบ้าน			
13.	นักศึกษาจะพยายามทดลองจนเสร็จ เมื่อต้องทำการทดลองแต่ละครั้ง			
14.	เวลาใกล้สอบ นักศึกษาดูหนังสือเอง โดยที่ไม่ต้องมีใครมาบังคับ			
15.	เมื่อนักศึกษาทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้			
16.	เมื่อมีการแข่งขัน นักศึกษาจะพยายามอย่างเต็มความสามารถเพราะต้องการเป็นผู้ชนะ			
17.	นักศึกษาคิดเสมอว่าต้องประสบความสำเร็จในการศึกษา			
18.	นักศึกษามุ่งเทในการเรียนอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี			
19.	นักศึกษามีปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”			
20.	นักศึกษามุ่งพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบแต่ละวิชา			
21.	นักศึกษามุ่งที่จะเรียนให้ดีที่สุด จึงเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก			
22.	นักศึกษามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ดีที่สุด อย่างที่ตั้งใจไว้			
23.	นักศึกษานำความพยายามมากยิ่งขึ้น หากผลการเรียนไม่ดี			
24.	ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักศึกษาจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป			
25.	นักศึกษามุ่งหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารหรือตำราในห้องสมุดเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน			
26.	นักศึกษามุ่งค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตหรือฝึกปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้			

ภาคผนวก ข

ผลการเรียนรายวิชา AC413 การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 หมายเลขเอกสาร AC413(12/04/02,09:45:05)
 รหัสวิชา AC413 ชื่อวิชา การภาษีอากรเชิงปฏิบัติการ รอบเวลาเรียน 0 ภาคปกติ 0 ภาคค่ำ
 ระดับการศึกษา 0 ปริญญาตรี 0 บัณฑิตศึกษา คณะ/สาขาวิชา คณะการบัญชี
 สอบวันที่ 28 มีนาคม 2555 เวลา 09.00 - 12.00 น.
 จำนวนนักศึกษาตามรายชื่อที่ลงทะเบียน 72 คน จำนวนผู้เข้าสอบ 72 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00
 จำนวนผู้ขาดสอบ 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 จำนวนผู้หมดสิทธิ์สอบ 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00
 จำนวนผู้ชดเชยรายวิชา (คิด W) 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ของจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน
 สัดส่วนของคะแนนในการประเมินผล คะแนนเก็บ 60 % คะแนนสอบปลายภาค 40 %

ระดับคะแนนที่เสนอของอนุมัติ			GRADE	ระดับคะแนนที่คณะกรรมการให้แก้ไข		
ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ		ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
85 - 100	18	25.00	A			
80 - 84	22	30.56	B +			
74 - 79	17	23.61	B			
67 - 73	13	18.06	C +			
60 - 66	2	2.78	C			
55 - 59	0	0.00	D +			
50 - 54	0	0.00	D			
0 - 49	0	0.00	F			
	0	0.00	I			

ชื่อผู้รับผิดชอบรายวิชา..... อ. นงนิกา อุดมวรรณ..... เขียนตัวบรรจง

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิชาการประจำคณะ/บัณฑิตศึกษาสาขาวิชา ☒ เห็นชอบ ☐ ไม่เห็นชอบ โดยให้เหตุผลดังนี้

.....

.....

ลงนาม (1)..... (2)..... (3).....

(4)..... (5)..... (6).....

วันที่...../...../.....

กรณีมีการแก้ไข ได้แก้ไขตามที่คณะกรรมการแนะนำแล้ว ลงนาม..... ผู้รับผิดชอบรายวิชา วันที่...../...../.....	เห็นชอบผลการสอบตามเสนอ ลงนาม..... คณบดี/ประธานกรรมการวิชาการ วันที่...../...../.....	O ให้แก้ไข O อนุมัติ ลงนาม..... รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วันที่...../...../.....
--	--	--

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางนงนิภา ตูยานนท์
ประวัติการศึกษา	บช.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บช.ม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชาการตรวจสอบและระบบสารสนเทศทางการบัญชี
ประสบการณ์ทำงาน	2527-2535 พนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา บางลำพู 2535-2539 หัวหน้าสายเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วาน 2539-2545 อาจารย์แผนกบัญชี กรุงเทพมหานครวิทยาลัย 2547-2553 หัวหน้าหมวดวิชาการตรวจสอบและระบบสารสนเทศ ทางการบัญชี 2553-ปัจจุบัน หัวหน้าหมวดวิชาการกำกับดูแล
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวพรณิภา แจ่มสุวรรณ
ประวัติการศึกษา	บธ.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยรามคำแหง บธ.ม. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชาภาษีอากร
ประสบการณ์ทำงาน	2535-2550 อาจารย์ประจำ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2550-2554 หัวหน้ากลุ่มวิชาภาษีอากร 2555-ปัจจุบัน หัวหน้าหมวดวิชาด้านการกำกับดูแลที่ดี